Státní bezúročná půjčka na bydlení? Šichtařová vyškolila diletanty – Fialovu koalici: Bydlení není právem! Máte právo si na bydlení vydělat!

- CZ24 News | 9. srpna 2021

ČESKO: Je záhadou, proč si uskupení ODS, KDU-ČSL a TOP 09 stále ještě říká středopravé, když přišlo s typicky levicovým nápadem na podporu bydlení. Koalice Spolu navrhuje, aby skrze státní přerozdělování poskytli ti, kdo vydělávají, ze svých daní bezúročnou půjčku někomu, kdo si chce pořídit bydlení. „Tenhle nápad je založen na velmi pochybném konceptu ‚potřebnosti', nikoliv na konceptu zásluhy. Na bydlení není nárok. Bydlení není právem. Nemáte právo bydlet – máte právo si na bydlení vydělat a za peníze si jej potom koupit," vysvětluje Markéta Šichtařová.

Česká národní banka letos podruhé zvýšila základní úrokovou sazbu, tentokrát z 0,5 na 0,75 procenta. Jde o krok odpovídající nynějším inflačním tlakům, když zákonným posláním ČNB je dbát o cenovou stabilitu, nebo mělo být zvýšení razantnější až na jedno procento, jak část trhu očekávala? A jak číst slova guvernéra Jiřího Rusnoka, že centrální banka je připravena zvyšovat úrokové sazby na každém letošním zasedání?

Myslím, že to bylo správné rozhodnutí. Jiná věc už je, že to v podstatě napravuje některá chybná minulá rozhodnutí. Inflace je hodně vysoká a má stále sklon růst. A bez zvýšení úrokových sazeb jednak není možné ji zbrzdit, jednak i dochází k tomu, že nejen úroky v bankách, ale i výnosy na kapitálovém trhu, tj. třeba v penzijních fondech, jsou tak nízké, že ani nepokryjí inflaci, takže lidem se úspory znehodnocují.

Výrok guvernéra Rusnoka, že ČNB je připravena zvyšovat úroky na každém letošním zasedání, musíme chápat nikoliv tak, že každý měsíc vzrostou úroky, ale tak, že ČNB bude pravidelně každý měsíc přemýšlet o tom, zda je zvýšit, či nezvýšit. A to je vlastně báječná věc, protože to znamená, že si můžeme dovolit naši vlastní, na míru šitou měnovou politiku, a nejsme ve vleku Evropské centrální banky, která žádné zemi nemůže šít úroky a další parametry měnové politiky na míru.

Inflační tlaky jsou v současnosti patrné u vícero druhů zboží a služeb. Nejvíce se utrhly ze řetězu ceny stavebnin, které oproti minulému roku vzrostly i o stovky procent, zdražování je znát i u ojetin a jídel v restauracích. Jaké komodity a proč jsou v tomto období nejvíc náchylné k růstu cen?

Sponzora zrychlující inflace není složité najít. Výrazně vzrostly především ceny meziproduktů o 12 a energií o 8,9 procenta. Konkrétně ceny chemických látek a výrobků vyskočily o 39,6 procenta, a to zejména v důsledku nízké srovnávací základny v červnu 2020.

Další vývoj průmyslových cen částečně ovlivní dění na ropném trhu. Zástupci zemí skupiny OPEC+ se totiž před několika dny konečně dohodli na částečném povolení utažených opasků – tedy na postupném zvyšování těžby od srpna. Do konce roku budou měsíčně produkci zvyšovat o 400 tisíc barelů ropy denně. Cena ropy Brent proto klesá z hladiny 2,5letých maxim u 78 USD/barel pod

hladinu 70 USD/barel. To do dalších měsíců sníží cenové tlaky u dosud rychle zdražujících energií. Potíž je v tom, že průmyslové ceny tlačí nahoru také rychle zdražující kovy a další položky.

Lidé, kteří si pořizují první vlastní bydlení, by měli mít podle koalice ODS, KDU-ČSL a TOP 09 šanci získat od státu bezúročnou půjčku na splacení deseti procent hypotéky, přičemž by se jim tato půjčka ještě snižovala o dvacet, třicet a padesát procent za první, druhé a třetí dítě. Jak hodnotíte tento záměr středopravicové koalice a koho, proč a jak by měl stát při pořízení bydlení podporovat?

Je mi záhadou, proč si uskupení ODS, KDU-ČSL a TOP 09 stále ještě říká středopravé, když tohle je typicky levicový nápad. Tenhle nápad je založen na velmi pochybném konceptu „potřebnosti“, nikoliv na konceptu zásluhy.

Fakta jsou taková: Na bydlení není nárok. Bydlení není právem. Nemáte právo bydlet – máte právo si na bydlení vydělat a za peníze si jej potom koupit.

Pokud to někdo otočí, jako v tomto případě zmíněná koalice, řekne tím: Kdo chce bydlet, má na to právo a dostane dar od státu v podobě bezúročné půjčky. Tuto bezúročnou půjčku mu musí skrze státní přerozdělování poskytnout ti, kdo vydělávají, ze svých daní. Takže ti, kdo si vydělávají, své peníze dávají těm, u kterých stát došel k názoru, že mají na bydlení nárok. To je zvrhlé.

Takže na otázku: „Koho a jak by měl stát při pořízení bydlení podporovat?“, je jednoduchá odpověď: Nikoho nijak. Stát by měl udělat úplně jinou věc: Měl by se zasloužit o to, aby ceny nemovitostí falešně nerostly. Je to totiž právě stát, kdo je hlavním viníkem růstu cen bydlení, takže se bydlení stává nedostupné. Na vině je především takzvaná monetární politika státu.

Stát svou hloupou monetární politikou nejprve zdraží bydlení, aby nebylo dostupné pro nikoho, pak sebere schopným peníze a dá je těm, které uzná za vhodné, případně které označí za potřebné, aby se k bydlení dostali. V podstatě je to naplnění techniky „rozděl a panuj“.

Šest strategických surovin, které jsou potřeba k výrobě elektromobilů a baterií, měď, lithium, nikl, hořčík, kobalt a grafit se těží především v zemích třetího světa. Mezinárodní agentura pro energii, která působí při OECD, v té souvislosti varovala, že takřka výhradně míří ke zpracování do Číny. Mohlo by toto varování zastavit či zbrzdit evropský přechod na čistou energii v čele s elektromobilitou, nebo i přesto EU s klapkami na očích půjde pod diktát Číny držící suroviny třetího světa?

EU má klapky na očích festovné, ostatně to bývá vlastnost ideologických klapek. Proto neprohlédne. Ta rádoby čistá evropská energie ekologicky drancuje třetí svět, předává politickou i ekonomickou moc Číně, která nás dříve či později ekonomicky zkolonizuje, a vede k ekonomickému úpadku Evropy, která už přestává být schopna svou zelenou ideologii ufinancovat.

Tento týden jsme v přímém přenosu mohli sledovat neuvěřitelně výmluvný a přesný symbol úpadku evropské civilizace. V britských Midlands dochází k demolici oceláren, které kdysi bývaly největšími ocelárnami světa. Ocelárny mají ustoupit takzvaným zeleným projektům. A děje se tak ve chvíli, kdy ceny oceli od začátku tohoto roku zdražily o 80 procent, protože je oceli na světě nedostatek. A kvůli tomuto nedostatku oceli a jejich rostoucí ceně mají ohromné problémy stavaři i průmyslníci, kteří nejsou schopni plnit zakázky a vyrábět, prodlužují dodací lhůty a zvyšují ceny. Rostoucí ceny materiálů pak zase zdražují bydlení, lidé se k bydlení nedostanou… Ale ocelárny musí ustoupit větrným elektrárnám.

Tahle ideologie Evropu ekonomicky zničí. A až se tak stane, bude zase dobře, protože začneme stavět civilizaci znovu na zdravějších, tedy životaschopnějších principech.

Vstupu do Spojených států nyní brání lidem z velké části světa cestovní omezení. Bidenova administrativa zvažuje možnost cestování otevřít ovšem s tím, že do země by se legálně dostali jen očkovaní zahraniční návštěvníci. Německo zase od září plánuje, že pravidlo tří potvrzení (očkování, prodělání nemoci či negativní test) se změní na pravidlo dvou potvrzení. Návštěvy restaurací, využívání ubytování, sportovní aktivity a další služby budou moci využívat jen ti, kteří budou mít uzavřené očkování nebo onemocnění covid-19 prodělali. Máme vůbec vyhlídky na návrat k normálnímu životu, když takhle postupují velmoci, světová i evropská?

Máme vyhlídky, platí totéž, co jsem řekla před chvílí – ale ještě předtím projdeme velkým civilizačním úpadkem. Tato civilizace je dlouhodobě neživotaschopná. Zničí sama sebe, poté přijde ohromná vlna imigrantů, a pak teprve se Evropa znovu pomalinku nastartuje, a to nejspíš pod ohromným vlivem Asie. Ale to, co popisuji, je samozřejmě velmi dlouhodobý výhled.

Z krátkodobého pohledu to lepší nebude. Až bude zapomenut covid – a on zapomenut bude, protože každá taková obsese má jen omezené trvání –, přijde obsese nová. Buď to bude globální oteplování, nebo globální ochlazování, nebo ozonová díra, nebo nějaké kosmické záření, nebo ještě větší hovadina – ale přijde to. Evropsko-americká společnost se dostala do natolik sebedestruktivního módu, kdy si takové obsese sama uměle vytváří a sama sebe zotročuje.

V posledních týdnech padají předvolební preference koalice Pirátů a STAN i kvůli některým poněkud extrémním nápadům. Nově Piráti zaujali tím, že hledali ideově správnou zmrzlinu, aby nezanechávala uhlíkovou stopu, a mohli ji rozdávat na svých mítincích. Nakonec se dohodli na jahodovém sorbetu. Má si to volič přebrat tak, že ani v krušných časech propadu voličské přízně neztrácejí Piráti humor a nadhled, nebo tak, že by v případě volebního vítězství nacpali svou ideologii snad úplně do všeho?

Kloním se k předpokladu, že v případě vítězství by Piráti nacpali svou ideologii všude. Je dobře, že to lidem začíná docházet.